

Negyedik alkalommal adták át a Dunaújváros Kézművességéért Díjakat

Kiemelkedő életpályák elismerése

A városi kamara küldöttgyűlése előtt negyedik alkalommal adták át a Dunaújváros Kézművességéért Díjakat, amelynek idén is három díjazottja volt. Az elismerést Bazsó László elektro-lakatos, Horváth Gábor késes-műköszörűs és Rozsnyai Zoltán nyomdász vehette át. A helyi kamara által alapított díj azon kivállalkozók, iparos emberek életpályáját ismeri el, akik kiemelkedőt alkottak egy-egy szakma, szolgáltatás helyi történetében. A Dunaújvárosban működő, több mint háromezer egyéni, illetve mikro- és kisvállalkozás közül választják ki évente azt a hármat, amely a legismertebb, illetve tevékenysége minősége, megbízhatósága alapján a legelismertebb a városban az elnökségi döntés előkészítésébe bevont személyek javaslata alapján. A díjat tehát hosszabb, több évtizedes kiemelkedő munka, gyakorlatilag egy egész életpálya alapján adják, ez növeli annak értékét is. Az elismerést Králik Gyula elnök, Fülöp Ilona, a kézműves tagozat elnöke és dr. Kováts Miklós elnökségi tag adta át. **Fotók: Hankusz Kálmán**

Fém munka szépsége Éles kreativitás

Bazsó László 1942-ben született a Vas megyei Egyházasköze városban, ahol nyolc testvérrel együtt nevelkedett. Budapesten a Közúti Gépkezelő Vállalatnál dolgozott 1967-ig. Itt tanulta meg a szakmát, és itt szerzett géplakatos, lánghegesztő és ívhegesztő végzettséget. 1968-ban megnősült, és Dunaújvárosba költözött.

A Dunai Vasműben kezdett el dolgozni lakatosként. 1971-ben épített családi házat, amelyhez lakatosműhely is tartozott. 1975-ben váltotta ki az ipart, és azóta elektro-lakatos szakmához tartozó munkákat végez.

Ezek általában egyedi gyártású, bonyolult alakú, különleges minőségű, főként ötvöztött acélszerkezetek. Munkája minősége, szakmai precízsege, időtállósága szerzett hírnevet számára, így termékei Dunaújvároson kívül az ország különböző területeire

is eljutottak, ahonnan évtizedek óta visszajáró ügyfélkörre van.

Nehéz lenne felsorolni az évtizedek alatt elkészített munkáit, de néhány dunaújvárosi referenciát megemlítenék: a református templom csigalépcsői, galériái, a Gourmand étterem és kávéház úszóteraszának pavilonjai, saválló szerkezetei, a Libra Patikai forgó ajtó, a Triumph gyár konyhájának saválló burkolatai, a terület egyéb kültéri épületei, a papírgyár csőkorlátai, más épületelemei, a Hankook Tire kamionrampái, a Dunadaru Kft. szerszámtárolói, a főiskola bejárati kapuja, egyedi, üvegtekőkhöz készített portálszerkezetek.

50 éve boldog házasságban él, két lánya, hat unokája és egy dédunokája van. Nyugdíjas kora ellenére a mai napig aktívan dolgozik, és az elkészült munkáit büszkén mutatja családja tagjainak.

Horváth Gábor 1954-ben született Sztálinvárosban. Édesapja bútorasztalos volt, édesanyja pedig kereskedő. Alapfokú iskolai tanulmányait a dunaújvárosi Szórád Márton Általános Iskolában végezte. Szeretett sportolni.

Kedvenc sportága az atlétika és a birkózás volt. Kislabdabánsban elért eredményeit máig sem tudták túlszárnyalni. Úttörő olimpián birkózásban döntőig jutott.

1977-ben késes műköszörűs szakmát szerzett, ezt követően másodállásban, majd főállásban dolgozott.

Általában konyhakéseket, különféle zsebkéseket, ollókat, manikűrölköket gyártott, húsdaráló keceket, borotvákat köszörült és javított. Emellett saját tervezésű keceket, biciklikat gyártott.

Szakmai elkötelezettségét, kreatív hozzáállását jellemzi az is, hogy tizenegy bejegyzett találmány köthető a nevé-

hez. A nyolcvanas évek végétől árudömping árasztotta el az országot, ez az ő piaci lehetőségeit is beszűkítette, ahogy sok más kisiparos esetében is törésként értékelhető ez az időszak.

Horváth Gábor azonban megteremtette a túlélés feltételeit, bár azóta már csak javításokkal és élezésekkel foglalkozik, viszont kiterjesztette tevékenységét különböző szerzők és hajnyíró gépek javítására is. Ez magával hozta műhelye gépi és egyéb segédberendezéseinek fejlesztését is.

Jelenleg már nyugdíjasként, de örömmel, nagy szakmáért dolgozik. Hobbija a horgászat, amelyet, ahogy az időjárás engedi, szabadidejében művel.

Kétszer nősült, három szép leánya van, akik sikeresek az életben. Amerikában, Németországban és Magyarországon élnek.

Családi nyomdászat

Rozsnyai Zoltán Sztálinvárosban született 1955-ben. Gépszerelő szakmunkás bizonyítványt szerzett, majd a Magyar Optikai Művek dunaújvárosi óragyáranak nyomdájában kezdte pályáját. Innen a Dunaújvárosi Hírlaphoz vezetett az útja 1982-ben, ott fotóriporterként dolgozott.

Egy Regensburg közeli város nyomdájában folytatta pályáját, így családostul 1987 és 1998 között áttelepültek Németországba, ahol elmélyítette nyomdaipari ismereteit. Feleségével, Annával 1974-ben házasodtak össze, három gyermekük már felnőtt.

Két évtizede családi vállalkozásban működteti nyomdáját, a Rolling Nyomda Ház 2009 óta a Budai Nagy Antal úton működik. A vállalkozás indulásakor, 1997-ben Németországból egy komplett kisnyomdát telepítettek át a Béke városrészi ingatlanjukba. Minden évben fejlesztették

gépparkjukat, s a megrendelések bővülésével költöztek át az ipari parkba. Ekkor már alkalmassá váltak nagyobb példányszámú és színes nyomtatású kiadványok széles választékának gyártására.

A megnövekedett rendelésállomány mellett idővel komplex szolgáltatókká váltak. Kötészeti műhelyükben könyvek restaurálását, folyóiratok bekötését, az új kiadványok teljes körű kötetését végzik. Kiadói tevékenységükre példa a „Gasztroséta Dunaújvárosban” című riportkönyv, az „Eszterlanc” esszégyűjtemény, valamint a Sztálinváros-Dunaújváros Retro évről évre megjelenő falinaptár. Vállalják ajánléktárgyak feliratozását is különböző megoldásokkal.

Rozsnyai Zoltán tizennégy éves kora óta rádióamatőr, több nemzetközi versenyen ért el eredményeket. A hazai kézi-billentyűs verseny kétszeres kupagyőztese.

Bazsó László elektro-lakatos acélszerkezeteket készít

Horváth Gábor késes-műköszörűs szerszámokat is javít

Rozsnyai Zoltán nyomdász: komplex szolgáltatások